

Sławomir Oleszek
Gdańsk, 2025

MOU SI

chiński taniec lwa

„Mou Si” (舞獅) to kantońskie określenie tańca lwa, które ma swój mandaryński odpowiednik w pekińskiej wymowie „Wu Shi” (舞獅). Oba dotyczą tej samej sfery kultury chińskiej, a ich geneza sięga daleko w przeszłość. Z jednej strony wiążą się z Jedwabnym Szlakiem, którym żywe lwy jako zwierzęta pokazowe były dostarczane do Chin, a z drugiej z wpływami buddyjskiej symboliki nieustraszonego strażnika świątyń i różnych miejsc kultu. Majestatyczny i budzący respekt wygląd tych zwierząt posłużył za podstawę do wytworzenia charakterystycznych strojów oraz masek stanowiących chińską wersję używaną podczas występów o charakterze artystycznym, lub religijnym.

Lew „Si Tsi” (獅子) to utrwalony synonim duchowej mocy, mądrości i szczęścia. Jego pojawienie się w danym miejscu odpędza demony i oczyszcza atmosferę. Przedstawienia z udziałem tancerzy wykonywano już w okresie Trzech Królestw (220 n.e. - 280 n.e.), kiedy państwo było podzielone na trzy niezależne części: Wei, Shu i Wu. Szerszą popularność zyskały z biegiem lat.

Za dynastii Tang (618 n.e. - 907 n.e.) stanowiły oficjalny element uświetniania ważnych uroczystości. Tancerze odziani w kostiumy, okryci obszywanym sukniem i maską przedstawiającą głowę lwa, imitowali jego kroki nadając im pewnego znaczenia i temperamentu. Poprzez ingerencję w sferę wierzeń odpędzali złe duchy i przynosili poczucie bezpieczeństwa. Wsparciem były tu wybuchy petard, głośnie gongi i hałaśliwe talerze. Wygrywany rytm miał bezpośredni wpływ na zachowanie lwa w tańcu i przebieg paradnego przemarszu. Z czasem repertuar technik oraz gestów zmieniał się i wyraźnie ewoluował. Proces ten w zasadzie trwa do dziś.

Taniec lwa jest wykonywany podczas świąt i narodowych uroczystości, przy różnych okazjach, dla uświetnienia publicznego lub prywatnego wydarzenia, otwarcia biznesu, albo szkoły walki. Sprowadza pomyślność, aby w przyszłości przerodziła się w sukces i dobrobyt.

Poza motywem widowiskowym występuje też motyw sportowy, polegający na rywalizacji przeciwnych dwuosobowych składów walczących o ważny tytuł lub nagrodę. Fakt ten wskazuje na społeczno-kulturalną ciągłość tego tańca i jego utrzymanie na bardzo wysokim poziomie technicznym. Zawodnicy nie tylko prezentują ruchy lwa, ale też ubogacają je akrobatycznie. Zaawansowane wymogi współzawodnictwa obejmują pokazy na piętrowo ustawianych ławeczkach tawernianych, albo specjalnie zmontowanych wysokich słupach. Należy na nie etapowo wskoczyć, a na zakończenie programu również akrobatycznie zeskoczyć.

Poza Chinami taniec lwa jest znany również w innych zakątkach Azji i przybiera tam formy demonstracji o różnym zabarwieniu, zarówno ludowym jak i religijnym. W 1980 roku znany aktor filmów kungfu Jackie Chan zaprezentował taniec lwa na planie filmu „Młody Mistrz”.

Fot. Autor